

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg følger mig fristet til at spørge Det Radikale Venstres ordfører, om hun ikke er opmærksom på det sammenstød, der her sker mellem to helt afgørende retlige eller juridiske traditioner, idet dansk lov begyndende for så vidt med Jyske Lov eller endnu længere tilbage med landsdelslovene jo har bygget på sæd og skik – det vil sige det, der langsomt er groet op fra virkeligheden i landet – og så den juridiske eller retlige tradition, der kommer af menneskerettighederne, som jo udspringer, som jeg selv var inde på, af oplysningstidens idealisme.

Er fru Elisabeth Arnold ikke enig med mig i, at sådan to vidt forskellige traditioner bevæger sig i hver sin retning, og at den abstrakte oplysningstids idealisme bevæger sig i en ganske anden retning end den, der traditionelt har båret dansk lov og ret?

Kl. 19.35

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Selvfølgelig skal et lands retssystem bygge på, hvad der er sæd og skik i det pågældende land, sådan er alle landes retssystemer opbygget, men vi befrugter jo hinanden med indtryk fra det internationale samarbejde og de aftaler, vi kan blive enige om.

Der er jo adskillige eksempler på, at den måde dansk retspleje er indrettet på, den måde f.eks. dommerne fungerer på, har måttet ændres, fordi Danmark er blevet underkendt f.eks. ved Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg. Der har vi haft nogle sager, hvor danske borgere har fået ret i, at Danmark har overtrådt menneskerettighederne, og derfor har vi måttet ændre noget af vores retssystem.

Det har vi accepteret, fordi vi har tiltrådt disse internationale aftaler. Så vi lever ikke i et vakuum, vi lever i et internationalt samfund, hvor vi bliver påvirket udefra, og hvor vi også selv udvikler vores eget retssystem. Det er fuldstændig naturligt set fra Det Radikale Venstres synspunkt.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg synes ikke, at fru Elisabeth Arnold svarer på det, som jeg spørger om, nemlig om hun ikke kan se, at der er en helt afgørende modsætning mellem den retstradition, der bygger på sæd og skik, og den, der bygger på abstrakte ideer.

Jeg får lyst til så at konfrontere hende med en, synes jeg, ganske tankevækkende udtalelse af en kulturradikal professor, Thomas Bredsdorff, som i et interview i Information beskriver, hvordan man fra Vestens side bruger menneskerettighederne som argument:

»Det er også den, der på snedig vis bliver brugt, når vi sender ubåde til den irakiske ørken. Så argumenterer vi med naturlige menneskerettigheder. Menneskerettighederne er et fantastisk argument for den gode gamle imperialistiske magtkamp.«

Er fru Elisabeth Arnold slet ikke opmærksom på, hvordan der ligger en ganske bestemt ideologisk tendens, der netop, fordi den vil befatte sig med hele tilværelsen, i sin tendens og i sit indhold bliver totalitær?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det er meget forlangt, at jeg skal forholde mig til et citat af en mig aldeles ubekendt person. Ja, personen ved jeg selvfølgelig hvem er, men det er ikke en, som jeg i øvrigt har fulgt med i hvad mener, og det med at lægge mig ord i munden, som at jeg skulle være enig med nogle totalitære systemer osv., kan jeg slet ikke forholde mig til.

Jeg er en stor tilhænger af internationalt samarbejde på menneskerettighedsområdet og også på det retlige område. Jeg er en varm tilhænger af, at menneskerettigheder respekteres i lande, som også er forskellige fra Danmark, og jeg er også meget glad for, at Danmark har tiltrådt disse menneskerettighedskonventioner. Jeg ser ingen som helst grund til at iklæde mig ruelse eller anger, fordi der engang var nogle andre, der har misbrugt disse menneskerettighedsbegreber i en anden sags tjeneste.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Der er en anden principiel forskel, jeg godt kunne tænke mig at trække frem og spørge om fru Elisabeth Arnolds vurdering af.

Konventioner er aftaler mellem stater, og derfor retter de sig imod de stater, som er aftalepartnere. Lov og ret er statens sikring af den enkelte borger. Lov og ret er henvendt til den enkelte borger. I det øjeblik man nedbryder skellet mellem konventioner og national lov, kan fru Elisabeth Arnold så ikke se, at der uvægerligt vil ske det, at konventionerne vil miste deres betydning som konventioner, fordi de simpelt hen li-